

Maria Kalinowska

"Liryka Teofila Lenartowicza wobec pieśni ludowej. (Z zagadnień stylizacji ludowej)", Michał Zięba, Kraków 1983 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 28/1-2 (95-96), 488

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ZIĘBA Michał: Liryka Teofila Lenartowicza wobec pieśni ludowej. (Z zagadnień stylizacji ludowej). Kraków 1983, PAN Oddział w Krakowie. Prace Komisji Historycznoliterackiej. Nr 43, Oss., ss. 131, zł 80,-

Autor przeprowadza badania komparatystyczne poezji Lenartowicza w zestawieniu z pieśnią ludową i jej poetyką. Wylicza, systematyzuje i opisuje sposoby stylizacji stosowane przez poetę, a następnie ukazuje ich ludowy rodowód. Zasięgiem badań objął chwytów stylizacyjnych oparte na czerpaniu z realiów życia wiejskiego oraz te, które mieszczą się w strukturze stylistyczno-językowej i wersyfikacyjnej. Badania uzasadniają dwie tezy: 1) na warsztat ludowy Lenartowicza składają się "zakodowane" w pamięci poety i wprowadzone do wierszy systemy znaków z kręgu własnych doświadczeń ludoznawczych oraz z kręgu poetyki pieśni ludowej; 2) indywidualność stylu ludowego Lenartowicza polega na tworzeniu różnych konfiguracji czynników składowych, dokonywaniu specyficznej ich gradacji, a także na własnej interpretacji chwytów ludowych.

BP/95-96/184

M.K.

ZIOMEK Jerzy: Metafora a metonimia. Refutacje i propozycje. "Pamiętnik Literacki" 1984 z. 1 s. 181-209.

Polemika z koncepcjami traktującymi metaforę i metonimię jako zasadniczo odrębne i komplementarne sposoby rozwijania wypowiedzi językowych. Autor dowodzi, że metafora i metonimia (jako tropy poetyckie oparte na przekształceniu semantycznym) nie obejmują wszystkich rodzajów operacji semantycznych oraz - co głównie go zajmuje - że metonimii nie da się "przyporządkować związkom opartym na przyległości". Istota tego tropu polega bowiem na zamianie jednego słowa innym słowem, ale odnoszącym się do tego samego - skonwencjonalizowanego - paradygmatu znaczeniowego.

BP/95-96/185

M.L.